FOTBALUL ÎN ȘCOALA NOASTRĂ

RAID-ANCHETĂ ÎN ȘCOLILE DIN RM. VÎLCEA, SIBIU ȘI MEDIAȘ

În dorința de a cunoaște unele aspecte actuale din fotbalul școlar, am întreprins, de curînd, un raid-anchetă prin cîteva licee, școli profesionale și generale din orașele Rm. Vîlcea, Sibiu și Mediaș. Constatările au fost atît de diferite de la școală la școală, încît socotim că cel mai bun lucru e să redăm integral filmul acestui raid.

SE POATE, TOTUȘI, ȘI MAI BINE!

Primul popas, Rm. Vîlcea, la Liceul „Vasile Roaită". Pe terenul de sport, împreună cu elevii clasei a IX-a, l-am întîlnit pe profesorul de educație fizică **Vasile Stătescu.** Aflînd scopul vizitei noastre și, totodată, importanța pe care o acordă redacția revistei fotbalului în școli, ne-a spus:

— **Anul trecut, echipa liceului nostru a participat cu succes la campionatul școlar, ocupînd primul loc în faza pe oraș, cu toate că nu a existat un campionat al școlii. În acest an de studii, în colaborare directă cu U.T.C., care a preluat organizarea activității sportive a școlii, am realizat un campionat pe clase, cu șase echipe, întîietatea fiind disputată sistem eliminatoriu. După terminarea turului, cel mai bine se prezintă echipa clasei a XI-a. De altfel, echipa liceului nostru participă și la campionatul orășenesc de juniori, competiție la care iau parte 12 formații și unde ocupă locul doi după desfășurarea turului.**

— Ne puteți da numele cîtorva dintre jucătorii mai talentați?

— **Notați mai întîi o precizare: doi dintre ei sînt componenți ai echipei Chimia din Divizia B: Constantin Marinescu, totodată și fundaș în echipa națională de juniori, și Ion Minea, ambii din clasa a XI-a C. Apoi, Dumitru Ștefănescu din cl. a XI-a E, Vasile Poenaru cl. a XI-a D, Gabriel Abagiu cl. a X-a A. Și mai sînt și alții.**

Cu toate că activitatea fotbalistică din liceu are sprijinul directorului **Iulian Iovan,** în activitatea lor, elevii se lovesc de o problemă acută: LIPSA ECHIPAMENTULUI, ÎN SPECIAL A GHETELOR DE FOTBAL și A MINGILOR. Școala nu are fonduri pentru a le cumpăra. În plus, aceste materiale lipsesc și din oraș.

LA PRIMĂVARĂ!

La întrebarea adresată profesorului de educație fizică **Radu Vișan** de la liceul „Nicolae Bălcescu", am notat:

— **Pînă acum nu s-a făcut nimic în ceea ce privește campionatul de fotbal, însă vom face — precis — la primăvară. Știți, în toamnă nu am avut nici bază sportivă și nici echipament. În curtea liceului există doar terenuri de volei, baschet și handbal. Unde să jucăm fotbal?**

— Totuși, ne puteți spune despre ce acțiune este vorba la primăvară?

— **Vrem să organizăm un campionat pe liceu, mai întîi cu etapa pe clase, apoi vom selecționa reprezentativa liceului care va participa în etapa pe oraș a campionatului școlar. Preconizăm ca la campionatul liceului să participe echipele a 13 clase, dar prevăd de pe acum că ne vom lovi de greutăți: MĂ REFER LA PROBLEMA ECHIPAMENTULUI. Avem fonduri mici, insuficiente pentru fotbal.**

Budapesta unde echipa școlii generale nr. 5 va întîlni, în luna iulie, în două-trei partide, echipele centrului fotbalistic de copii de pe lîngă uzinele Csepel.

După ce ne-am luat rămas bun de la școală și de la inimosul ei director adjunct, am părăsit orașul Rm. Vîlcea cu direcția Sibiu.

UN RECORD PUȚIN OBIȘNUIT

Prima vizită în frumosul oraș de pe malul Cibinului am făcut-o la **Grupul școlar profesional Independența,** care, în ediția din anul trecut a campionatului școlar, a ocupat locul II. În finala pe țară a întrecerii școlilor aparținînd M.I.C.M. a fost învinsă la limită (1—2) de echipa Grupului școlar „23 August" București, care a devenit apoi campioană pe țară.

Față de anul trecut, s-a trecut la organizarea campionatului într-o formă mai bună sub toate aspectele. Harnicilor profesori de educație fizică **Constantin Pîrvu, Dumitru Dobrescu** și educatorului **Ionel Minea,** li s-a alăturat și proaspătul absolvent al I.C.F. (specialitatea fotbal), **Constantin Butollo.** Mai trebuie scos în evidență numărul record de echipe participante: 40, față de 39 în ediția precedentă.

După terminarea turului pe primul loc se află anul I clasa I-G, anul II clasa a II-a K și anul III clasa a III-a E. Între timp s-a îmbunătățit și baza materială. Elevii au acum la dispoziție un teren propriu, gazonat, iar echipamentul a fost împrospătat cu 22 de perechi de bocanci, nouă mingi etc.

În discuția cu prof. Dobrescu a reieșit că **mingile fabricate la I.I.S. „Căprioara" Sebeș sînt de proastă calitate.** După numai o lună de întrebuințare aproape că nu mai sînt de folosit.

140 DE ELEVI LA ÎNTRECERILE CAMPIONATULUI ȘCOLAR

Din totalul de 202 elevi cîți învață la Liceul „Gh. Lazăr" din Sibiu în acest an, 140 iau parte la întrecerile campionatului școlar de fotbal. După cum ne-a spus prof. **Ștefan Horia,** a reieșit că turul întrecerii s-a încheiat cu victoria selecționatei claselor a IX-a care a terminat neînvinsă. Dintre jucătorii acesteia i-am notat pe cei mai buni atît la învățătură, cît și la fotbal: **Aurel Munteanu, Ioan Nicodim, Gheorghe Bogdan, Nicolae Ilie.** La buna desfășurare a întrecerilor, care au avut loc pe terenul Electrica, și-au adus aportul directorul **Gheorghe Bodea,** diriginții claselor și secretarul U.T.C. pe liceu.

AVEM DE APĂRAT UN TITLU

— **În ediția trecută echipa noastră a ocupat locul I pe oraș și regiune și doi pe zonă, fapt care ne obligă să ne apărăm titlul. Sau, poate, să ajungem și în finala pe țară. Acest obiectiv cere însă pregătire,** ne-au declarat elevii **Viorel Magheru** din clasa a X-a, **Ion Mihăilă,** clasa a XI-a și **Dumitru Gaston** clasa a XI-a de la Liceul nr. 3 Sibiu.

De acest lucru am fost asigurați și de prof. **Vasile Răileanu** care răspunde de buna desfășurare a campionatului pe clase, încheiat în luna decembrie și la care au participat 14 echipe. Și la această școală, ca și la altele din cadrul raidului nostru, s-a completat echipamentul: 26 de perechi de bocanci și 14 mingi în plus.

Cu popasul făcut la Liceul nr. 3 ne-am încheiat vizita la Sibiu și am continuat drumul la Mediaș.

MAI MULT O IMPROVIZAȚIE. DE CE?

„Campionatul școlar de fotbal pe clase este mai mult o improvizație", ne-a spus prof. **Carol Dietrich,** directorul școlii sportive, cu o jumătate de normă și la liceul nr. 2 din Mediaș.

— De ce?

— PENTRU CĂ NU DISPUNEM DE TERENURI ȘI ECHIPAMENT. **Ba mai este și altceva,** a adăugat prof. Dietrich: **directorul adjunct al liceului nostru, Eugen Rișnoveanu, și el profesor de educație fizică, nu prea sprijină activitatea sportivă, în special din punct de vedere financiar.**

Totuși, la plecarea din acest liceu, tov. Dietrich a ținut să ne asigure că se va strădui să organizeze în primăvară un campionat pe școală cu 12 echipe. Tare am dori să asistăm la cîteva din meciurile ce se vor disputa cu acest prilej!

ELEVII NU AU VOIE PE TERENUL DE FOTBAL!

Am rămas surprinși cînd am auzit așa ceva. Afirmația a făcut-o prof. **Werner Wayand** de la liceul nr. 1 din Mediaș:

— **Elevii noștri nu au voie să joace pe terenurile gazonate „8 Mai" și „Sparta" pe motivul că... tenișii strică gazonul! Au voie însă încălțați cu bocanci de fotbal! Cum însă noi nu prea avem posibilitatea să-i echipăm pe copii cu așa ceva, sîntem puși în situații neplăcute. Și, dacă vrem să jucăm, ne înghesuim pe baza școlii sportive care nu numai că este supraaglomerată, dar se prezintă și în condiții destul de proaste.**

După cîte am aflat campionatul școlar trebuia să se organizeze încă din toamnă cu șase echipe, însă a rămas doar un simplu proiect.

ILIE IONESCU
corespondent

— Pe aici nu se trece decît cu ghete cu crampoane, căci tenișii ne strică gazonul!

Desen de NEAGU RADULESCU

DIALOG CU CITITORII

Nu puține sînt scrisorile în care cititorii revistei își exprimă opinia în legătură cu numeroase aspecte din fotbalul nostru, după cum, în multe alte corespondențe, ei vin cu propuneri interesante. Una dintre aceste scrisori, sosite zilele trecute și expediată de tov. DRAGOMIR NEACȘU din Pitești, strada C. A. Rosetti nr. 19, ne-a atras atenția în mod special. Iată, printre altele, ce scrie cititorul nostru:

„Cred că dv. ați putea iniția o campanie ca cluburile noastre să poarte denumiri mai adecvate, ca: Sporting, Juventus, Spartacus, Venus, Unirea Tricolor, F.C. Oltenia, F.C. Banat etc. Căci de Metalul, Chimia, C.S.M., denumiri care nu spun nimic din punct de vedere sportiv, sînt sătui oamenii. Exemplul trebuie luat de la F.C. Argeș. În felul acesta și mai mulți suporteri se vor alătura echipelor noastre."

Tovarășe Neacșu, rîndurile dv. ne-au îndemnat să facem o mică statistică printre formațiile din diviziile A, B și C. Ei bine, există nouă echipe „Metalul" (București, Hunedoara, Buzău, Rădăuți, Târgoviște, Aiud, Tr. Severin, Copșa Mică, Satu Mare), patru „Chimia" (Rm. Vîlcea, Suceava, Făgăraș, Tr. Mureș) dar și o ... „Chimică" (Tîrnăveni), cinci formații „Minerul" (Baia Mare, Baia Sprie, Lupeni, Anina, Bihor), patru „Politehnica" (București, Iași, Galați, Timișoara), trei „Medicina" (Cluj, Iași, Tg. Mureș), trei „Victoria" (Roman, Călan, Tg. Jiu), patru echipe „Progresul" (București, Brăila, Corabia, Strehaia). Dar să ne oprim aci, deși am mai putea spune că pînă la actuala ediție a campionatului am mai avut și trei „Dinamo" (București, Bacău, Pitești), dar și Dinamo Victoria București.

Firește, sînt, printre denumirile echipelor noastre divizionare și unele sugestive ca de pildă Ceahlăul *(Piatra Neamț),* Crișul *(Oradea),* Ancora *(Galați) etc. Sînt altele care și-au cîștigat notorietatea publică datorită tradiției. Cînd auzi de* Jiul, *gîndul te duce imediat în Valea Jiului, la echipa din Petroșeni; cînd spui* Gloria C.F.R., *aproape că nici nu mai e nevoie să adaugi că această formație este din Galați. La fel:* Petrolul *(Ploiești),* Flacăra *(Moreni),* Poiana *(Cîmpina). După cum* F.C. Argeș *a prins extraordinar de mult, sublinierea că e din Pitești devenind superfluă.*

În același timp, cînd spui Universitatea *sau vezi grafic „U", te gîndești la echipa din Cluj cu o vechime de aproape o jumătate de secol. Dar „U" mai poate fi și „U" Craiova. De ce, probabil v-ați întrebat și dv., tovarășe Neacșu, ca și alți cititori ai noștri, a fost nevoie ca o denumire tradițională a unei echipe să fie împrumutată și de alta? În Cetatea Banilor a existat F.C. Craiova (care, mai de mult, a avut un cuvînt important de spus în fotbalul nostru),* Rovine *etc. După cum, cînd spui* Politehnica *te îndrepți cu gîndul spre Timișoara, spre „Poli". Dar iată că au mai răsărit și alte „Poli", la București, Iași și Galați!*

De ce oare această lipsă de inspirație în alegerea denumirilor echipelor noastre de fotbal? Ce vă spun, stimați cititori, denumiri ca: S.U.T. *(Galați) sau* T.U.G. *(București)? Sau:* Vagonul *(Arad)?*

Dar, apropo de Arad: o altă scrisoare sosită la redacție ne înștiințează că formația I.C.A. (n-o căutați printre cele divizionare!) se va numi de aci încolo Gloria Arad, *un nume care aproape că se confundă cu istoria fotbalului din acest oraș. Să-i urăm viață lungă renăscutei* Gloria *Arad și să ne întrebăm, totuși, alături de cititorul nostru din Pitești:* cînd vor purta cluburile noastre denumiri mai adecvate?

DAR UMĂRUL CINE-L PUNE?

Cetățenii care locuiesc în cartierul Balta Albă din Capitală și călătoresc cu troleibuzele 92 și 84 sau autobuzul 40, nu se poate să nu fi zărit un spectacol care îți atrage atenția fără să vrei în apropierea frumosului lac argintiu, care este în curs de amenajare (actualmente înghețat tun), a fost „amenajat" încă din toamna trecută un teren de fotbal: două porți și... cîmpul. Zi de zi, chiar pe frig sau pe vreme ciinoasă, la orele 16,30 pe terenul din apropierea lacului se string două echipe de puști din cartier și încep să bată mingea.

Am așteptat cu nerăbdare una din zilele trecute cînd ningea și terenul era mocirlos, să văd dacă puștii au venit la teren. Erau... la datorie, așa cum i-am văzut în fiecare zi: cu un echipament improvizat cu pantofi sau bocanci, alergînd după minge (de cauciuc sau de cîrpă, după împrejurări). Ningea cu fulgi mari. Terenul era umed, picioarele se cufundau în noroiul amestecat cu zăpada și ei alergau, totuși, pentru „a da golul". Pasiunea lor pentru fotbal învinsese greutățile vremii. I-am privit și m-au năpădit gîndurile... Iată o dovadă concretă a dragostei pe care o au pentru fotbal copiii de pretutindeni...

M-am revăzut cu 35 de ani în urmă, cînd, la fel de îndrăgostit de fotbal ca și ei, băteam și eu mingea de cîrpă pe un maidan. Am resimțit fiorul cînd am pășit pentru prima dată în fața publicului craiovean, îmbrăcat cu tricoul echipei „Rovine Grivița" să jucăm cu piticii de la „Craiovan". Ne-a învins „Craiovan" cu 4—2. Cum să nu ne învingă cînd în echipa adversarilor noștri era un pitic (14 ani), care juca și în echipa întîia? Nelu Dunăreanu îl chema. Peste cîțiva ani, din cei 22 pitici care am jucat atunci, Dunăreanu a îmbrăcat tricoul Juventusului și a făcut mulți ani aripă cu Ilie Oană. M-am gîndit că și printre puștii din Balta Albă poate să fie vreun talent de talia lui Ionică Bogdan, Petschovschi ș.a.

OPINII

Văzînd puștii plini de noroi, care jucau fotbal mi-am amintit că, după cîte știm cu toții, nici unul din marii jucători ai lumii sau din țara noastră, nu a învățat fotbalul prin centrul orașului. Pelé, Di Stefano, Kopa, Rivera, Sivori, Grosics, Bozsik, Apolzan, Ozon, Pîrcălab, Constantin, și oricare jucător vreți, au început să joace fotbal la școala aspră a străzii, cu mingea de cîrpă, zdrelîndu-și picioarele. De altfel, niciodată fotbalul nu s-a învățat și nu se va învăța pe Calea Victoriei, pe marile bulevarde ale Parisului sau în piața San Marco. Fotbalul se învață de mic copil, pe plajă — cum se poate vedea în Brazilia, — pe terenuri improvizate la periferie sau pe maidane. De acolo au fost descoperite și vor continua încă să fie scoase la iveală talente deoarece așa cum un cal bătrîn nu mai poate fi învățat să meargă în buiestru, nici un jucător de fotbal nu mai poate să-și însușească tehnica la 16—18 ani. La vîrsta aceasta, unii jucători — Bazil Marian sau Băcuț I. — îmbrăcau tricoul național.

Vrem să batem pe Inter sau Juventus și să ne calificăm pentru turneul final al campionatului mondial? Cum vrem să realizăm aceste lucruri? Să vină totul de-a gata? Dar noi, suporterii, spectatorii ce facem?

Deunăzi, antrenorii N. Petrescu și Cornel Drăgușin îmi spuneau: **„Dacă Rapidul ar anunța odată un banchet pentru suporterii săi, s-ar prezenta zeci de mii. Nu știu cîți ar fi în stare, însă, să se adune și să cumpere o minge pentru copiii din Giulești, viitorii lor idoli?"**

Iată de ce, pe lîngă atîtea opinii, am ținut s-o spun deschis și eu pe a mea, ca unul care de 35 ani sînt nelipsit de la meciurile de fotbal. **Cred că a venit timpul să punem cu toții umărul și să ajutăm la îmbunătățirea condițiilor de practicare a fotbalului. De vorbe despre fotbal, fotbaliștii și antrenorii sînt sătui pînă în gît. Unora chiar le este lehamite. Să punem cu toții umărul și să ajutăm concret la redresarea fotbalului. Să intrăm în secțiile cluburilor și asociațiilor, să devenim membri susținători REALI ai cluburilor, să ne numărăm printre cei ce se interesează, sprijină și organizează EFECTIV activitatea puștilor de pe micile terenuri ale cartierului nostru.**

ION DULAMIȚĂ